

Arrest

nr. 206 924 van 18 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
                      2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, op 9 februari 2018 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 30 mei 2018.

Gelet op de beschikking van 13 juni 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekers hun huidig tweede verzoek om internationale bescherming grotendeels steunen op dezelfde motieven die zij naar aanleiding van hun vorig verzoek om internationale bescherming hebben uiteengezet, namelijk problemen met en een vrees voor de Albanese autoriteiten (naar aanleiding van de moord op verzoekers broer Il(...) en de gerechtelijke vervolging van verzoekers broer Iz(...) en Is(...)).

In het kader van verzoekers' eerste verzoek om internationale bescherming nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 4 oktober 2016 beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dat verzoeker tegen de beslissing van de commissaris-generaal in zijn hoofdzaak nam, werd bij 's Raads arrest nr. 180 836 van 17 januari 2017 verworpen. Daar geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn gevraagd hebben om gehoord te worden, worden ze immers geacht in te stemmen met de in de beschikking van 20 december 2016 opgenomen grond, met name dat verzoekers asielaanvraag ongelofwaardig is. Ook het beroep dat verzoekster indiende tegen de weigeringsbeslissing die de commissaris-generaal ten haren aanzien nam, werd door de Raad verworpen, dit bij 's Raads arrest nr. 180 834 van 17 januari 2017. Daar geen van de partijen binnen de vooropgestelde termijn gevraagd hebben om gehoord te worden, worden ze immers geacht in te stemmen met de in de beschikking van 20 december 2016 opgenomen grond, met name dat uit niets blijkt en verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij met betrekking tot haar verklaarde problemen met haar familie en schoonfamilie niet op hulp en/of bescherming van de Albanese autoriteiten kan rekenen.

Ter ondersteuning van hun huidig volgend verzoek om internationale bescherming leggen verzoekers bijkomende verklaringen af -zo verklaart verzoeker o.a. problemen te hebben met de broer en ex-man van verzoekster- en volgende documenten neer: verschillende internetartikelen in verband met de interviews van verzoekers broers met de media omtrent de moord op de democratische volksvertegenwoordiger Azem Hajdari in 1998 en de rol van Sali Berisha in dit verband, een interview met de ambassadeur van de Verenigde Staten in Albanië betreffende de corruptie in Albanië, verzoekers ontslagbrief uit het psychiatrisch ziekenhuis Asster d.d. 17 juni 2017, een proces-verbaal van 22 juni 2017 met de inhoud van verzoeksters getuigenis naar aanleiding van haar klacht ten gevolge van haar problemen met B.(...) S.(...), documenten van de Procureur des Konings van het Vrederecht van Sint-Truiden van 31 augustus 2017 betreffende de gedwongen opname van verzoeker in het psychiatrisch ziekenhuis, een overzicht van de medicatie die verzoeker neemt, een brief van een sociaal assistent van het Open Centrum Sint-Truiden van 14 december 2017, een foto van een facebookbericht, en een brief van verzoekers' advocaat met bijgevoegd enkele artikelen.

3. (Oud) Artikel 57/6/2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissingen werden genomen, luidde als volgt:

“Na ontvangst van het asielerzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielerzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielerzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielerzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Deze bepaling werd mutatis mutandis ondergebracht in artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (BS 12 maart 2018):

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan

dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming in overweging te nemen, thans ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4.1. Aangezien reeds in het kader van verzoekers' vorig, eerste verzoek om internationale bescherming bij voormelde arresten van de Raad werd besloten dat verzoekers relaas, met name zijn voorgehouden problemen met en vrees voor de Albanese autoriteiten, niet geloofwaardig is en verzoekster niet aantoont dat het haar met betrekking tot haar verklaarde problemen met haar familie en schoonfamilie aan nationale bescherming ontbreekt, en gelet op de vaststelling dat verzoekers blijkens de bestreden beslissingen naar aanleiding van hun huidig verzoek om internationale bescherming geen elementen bijbrengen die hieraan afbreuk doen of een ander licht op werpen, en ze geen elementen bijbrengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komen, dient te worden besloten dat verzoekers niet aantonen in hun land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend). Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoekers geen nieuwe elementen aanbrengen waaruit blijkt dat zij een reëel risico op ernstige schade zouden lopen.

4.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekers het niet eens zijn met de motieven van de bestreden beslissingen, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komen dan het beknopt herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerleggen, noch ontkrachten.

4.3. Betreffende verzoekers' kritiek dat de commissaris-generaal de termijn van 8 werkdagen, zoals vermeld in (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, niet heeft gerespecteerd, wijst de Raad erop dat de termijn waarbinnen de commissaris-generaal een beslissing moet nemen op grond van artikel 57/6/2 een termijn van orde is.

4.4. De Raad benadrukt dat in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag werd vastgesteld dat aan diens verklaringen sinds 1998, na de arrestatie van zijn broers, tot aan zijn vlucht naar België in 2016 ononderbroken ondergedoken te hebben geleefd, eerst in Noord-Albanië en nadien in Kosovo, geen enkel geloof kan worden gehecht. De Raad ziet niet in en verzoekers lichten thans geenszins toe, minstens maken zij geenszins aannemelijk hoe uit 1 foto, die verzoekers bovendien niet neerleggen, maar waarvoor ze blijkens hun verklaringen in het verzoekschrift wel inspanningen doen om deze alsnog neer te leggen, mag blijken en zou kunnen worden afgeleid dat zij wel degelijk ondergedoken zouden hebben geleefd. Hun betoog in het verzoekschrift dat “zij geïsoleerd en gescheiden leefden van de familie” vormt, in weerwil van hun algemene verzuchtingen, geenszins een begin van bewijs van hun beweerde, doch eerder volstrekt ongeloofwaardig bevonden beweerde ondergedoken clandestiene verblijf in de periode 1998 tot 2016 in Albanië en Kosovo.

4.5. Verzoekers merken thans in hun verzoekschrift op dat “het (...) op advies van zijn raadsman” is “dat eerste verzoeker ook zijn (kort) verblijf in Montenegro en Macedonië heeft aangehaald, en het gebruik van de aliases” en dat “verzoeker heeft zulks in de eerste asielprocedure niet meegedeeld, omwille van de (irrationale) vrees dat zulks de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas zou ondergraven”.

De Raad wijst erop dat van een persoon die om internationale bescherming verzoekt, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit vanaf zijn/haar eerste verzoek om internationale bescherming, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van of betrekking hebben op zijn of haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het begin, daar op elk verzoeker de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure voor toekenning van internationale bescherming (cf. RvS 13 oktober 2005, nr. 150 135). Verzoeker is hier echter, gelet op de vaststelling dat hij tijdens (de hele loop van) zijn eerste verzoek om internationale bescherming bewust elementen voor de asielinstanties heeft achtergehouden en, aan de hand van leugenachtige en bedrieglijke verklaringen, anders heeft voorgesteld, geheel in gebreke gebleven.

De Raad ziet niet in en verzoekers lichten niet toe hoe het beweerde (en aanvankelijk verzwegen) verblijf van verzoeker in Montenegro en Macedonië, bijdraagt aan de geloofwaardigheid van hun relaas. Integendeel, de vaststelling dat verzoeker tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming informatie met betrekking tot zijn relaas bewust heeft achtergehouden en zich van leugenachtige en bedrieglijke verklaringen bediende, ondermijnt voorts de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas en meer algemeen hun algehele geloofwaardigheid. Het zet de geloofwaardigheid van hun beweerde ondergedoken verblijf voor hun vlucht naar België verder en fundamenteel op de helling.

4.6. Met betrekking tot de brand in verzoekers ouderlijke woning herhaalt de Raad, zoals eerder al in diezelfde zin opgemerkt in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag, dat gelet op het feit dat geenszins zeker is of vaststaat dat de brand in 2002 opzettelijk werd aangestoken dan wel een ongeluk betrof, dit geenszins als een concrete indicatie voor een eventuele actuele vrees anno 2018 in hoofde van verzoeker kan worden beschouwd.

4.7. Verzoekers betwisten en bekritisieren, doch weerleggen, noch ontkrachten de motivering in de bestreden beslissingen waar de commissaris-generaal op goede grond het volgende vaststelt:

“De krantenartikelen over en de interviews met uw broers die u en uw advocaat neerleggen in het kader van uw tweede asielaanvraag, waarvan er overigens reeds door het Commissariaat-generaal zelf een aantal aan uw dossier werden toegevoegd in het kader van uw eerste asielaanvraag, kaderen de moord op Azem Hajdari en de controverse die nadien is ontstaan. Hieruit kan echter geenszins afgeleid worden dat uw broers tot op heden gevisieerd worden door de Albanese overheid, zoals reeds bij uw eerste asielaanvraag werd aangestipt. Uw verklaring dat de zoon van Sali Berisha onlangs nog een maffiabaas heeft ingeschakeld om uw broers verblijfsplaats in Turkije te weten te komen – hieruit leidde u af dat de Albanese overheid nog steeds alles tegen uw familie zou doen – (CGVS 2e AA p. 14-15) doet hieraan geen enkele afbreuk. Het feit dat uw broer dit zelf verklaart in de media, zoals u aangaf, bewijst immers nog niet zonder meer dat dit ook effectief gebeurd is. Bovendien vertegenwoordigt Sali Berisha al jarenlang de Albanese regering niet meer. Voorts kan u weinig informatie geven over deze door uw broer beweerde zaak, zoals op welke wijze uw broer deze informatie over de maffiabaas te weten gekomen zou zijn of over welke maffiabaas het precies zou gaan (CGVS 2e AA p. 15). Dat u over een dergelijke ingrijpende ontwikkeling niet geïnformeerd heeft bij uw broer, ondanks dat u meende dat

Berisha en de zijnen alles tegen uw familie probeert te doen, waar ze zich ook bevindt - ook in Turkije proberen de Berisha's de verblijfplaats van uw broer te achterhalen -, komt niet aannemelijk over, aangezien van een asielzoeker immers redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Dit wordt overigens bevestigd doordat uw verblijf in België eenvoudigweg af te leiden valt uit uw facebookaccount, die u weliswaar niet volledig onder uw eigen identiteit (N.(...) A.(...) H.(...)) onderhoudt maar die via familieleden, zoals uw broer I.(...) H.(...) die zijn facebookaccount wel onder zijn eigen identiteit onderhoudt en die evenmin discreet is over zijn verblijfplaats in het Antwerpse, gemakkelijk terug te vinden is. Dat uw verblijf in België zo eenvoudig uit uw facebookaccount af te leiden valt, is niet in overeenstemming te brengen met uw bewering dat Berisha en de zijnen alles tegen uw familie zouden ondernemen. Gelet op deze elementen heeft u bijgevolg bij uw tweede asielaanvraag nog steeds niet aangetoond dat uw broers tot op heden worden geïdendeerd en bijgevolg evenmin dat u in het kader van uw broers problemen ook bent geïdendeerd. Voorts legden u en uw advocaat een aantal artikelen neer over de corruptie van de Albanese autoriteiten en de wanpraktijken van Sali Berisha. Dat er tot op heden een bepaalde mate van corruptie voorkomt in Albanië wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Evenmin wordt in twijfel getrokken dat Sali Berisha, in de periode dat hij regeerde, zich mogelijks met corruptie heeft ingelaten. Deze informatie doet echter niet de minste afbreuk aan de bij uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Daargelaten dat het weinig aannemelijk is dat verzoekers niet zouden weten dat iemands Facebookprofiel (zeer gemakkelijk in slechts enkele stappen/muisklikken) via het profiel van zijn of haar familieleden kan worden teruggevonden, wijst de Raad erop dat het gebruik van Facebook, waardoor men makkelijk en ook buiten zijn/haar wil om via derden, familie of vrienden en/of door anderen, ergens te lokaliseren is, moeilijk in overeenstemming te brengen is met verzoekers' beweerde ondergedoken leven en verklaarde vrees voor vervolging. Verzoekers' huidig betoog niet te weten dat het facebookprofiel van verzoeker kan teruggevonden worden via het profiel van familieleden, neemt bovendien niet weg dat de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers broer Isa.(...) H.(...) op Facebook onder zijn eigen identiteit een account heeft en er allerminst discreet is over zijn verblijfplaats in het Antwerpse, moeilijk te verzoenen valt met de vrees die verzoekers familieleden jegens voormalig regeringslid Sali Berisha en meer algemeen de Albanese autoriteiten zouden koesteren, en hun beweerde discrete handelswijze en ondergedoken bestaan.

4.8. Met betrekking tot de psychische problemen van verzoeker, die niet betwist worden en ten zeerste betreurenswaardig zijn, ziet de Raad niet in en licht verzoeker niet toe, minstens maakt hij geenszins in concreto aannemelijk hoe het feit dat verzoeker met psychische problemen te kampen heeft en hiervoor in het verleden tweemaal werd opgenomen, eenmaal vrijwillig en de keer nadien onder dwang met tussenkomst van de procureur des konings, aantonen dat “de vrees van verzoeker niet gefingeerd is en dat zijn asielrelaas gesteund is op waarachtige feiten”, zoals verzoekers thans in het verzoekschrift op algemene wijze betogen. Het loutere feit dat verzoeker psychische problemen heeft en hiervoor eerder werd opgenomen, staat niet ter discussie, doch vormt op zich, in weerwil van hun huidige verzuchtingen, geen begin van bewijs van de door verzoekers verklaarde problemen in en vrees ten aanzien van hun land van herkomst Albanië. Het is geenszins van aard de vastgestelde ongeloofwaardigheid van hun verklaarde problemen met en vervolging door de Albanese autoriteiten te herstellen of in een ander daglicht te plaatsen.

4.9. Verzoekers gaan in hun verzoekschrift voorts niet in op, minstens weerleggen of ontcrachten zij geenszins de motivering in de beslissingen beslissing, luidende als volgt:

“U verklaarde weliswaar dat de broer van uw partner P.(...), G.(...) B.(...), en haar voormalige schoonfamilie ook u willen vermoorden omdat u er met P.(...) vandoor bent gegaan en zij volgens de kanun eerwraak mogen plegen (vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ d.d. 18 oktober 2017 vraag 3.7c). G.(...) zou u belaagd hebben met honderden dreig telefoons, een dreigbrief onder uw deur geschoven hebben in Pristina (CGVS 2e AA p. 9) en u zou hem zelfs hebben gezien in Pristina vlakbij jullie woning (CGVS 2e AA p. 6). Hieraan kan echter geen enkel geloof gehecht worden. Vooreerst werd reeds bij de eerste asielaanvraag van uw partner getwijfeld aan de geloofwaardigheid van haar problemen met haar ex-echtgenoot en haar broer ten gevolge van enkele tegenstrijdigheden en merkwaardigheden in haar verklaringen. Daarenboven is het uiterst frappant dat u over de persoonlijke bedreigingen die u ontving van G.(...) in Pristina met geen woord repte tijdens uw eerste asielprocedure, hoewel nu blijkt dat het feit dat u G.(...) in Pristina had gezien uw directe vluchtaanleiding was (CGVS 2e AA p. 10, CGVS 2e AA P.(...) p. 6, 11). Gevraagd naar een verklaring voor uw nalaten ter zake, stelde u dat u dit zeker wel

vermeld had, maar dat al uw uitspraken toen verdraaid en anders geïnterpreteerd werden (CGVS 2e AA p. 9). Deze verklaring kan echter niet worden weerhouden. De ambtenaren die voor de asieliinstanties werken zijn immers volstrekt neutraal. Bovendien werd u tijdens uw eerste asielpcedure expliciet gevraagd of er naast de bedreigingen die u ontving omdat u tot de familie H.(...) behoorde nog andere incidenten voorgevallen waren die u hebben doen besluiten Albanië en Kosovo te verlaten. U antwoordde van niet (CGVS I 1e AA, p. 30): u stelde toen uitdrukkelijk dat u in Kosovo helemaal geen problemen had gekend (CGVS I 1e AA, p. 27). Daarnaast dienen een aantal ernstige tegenstrijdigheden te worden opgemerkt tussen uw eigen verklaringen en die van uw partner P.(...) betreffende het bezoek van G.(...) aan Pristina vlak voor jullie vertrek uit Kosovo in 2016. Zo beweerde P.(...) dat haar broer vergezeld werd door een agent in burger (CGVS 2e AA P.(...) p. 6), hoewel u hier op geen enkel moment melding van maakte en zelfs aangaf geen idee te hebben wat het beroep was van de personen die G.(...) vergezelden (CGVS 2e AA p. 10). Volgens P.(...) wist u dat de persoon die haar broer vergezeldde een agent was omdat hij een wapen had en omdat u dat vernomen had via een vriend die nog in Tropojë woont (CGVS 2e AA P.(...) p. 7). Uzelf verklaarde dan weer geen idee te hebben of G.(...) en zijn metgezellen al dan niet gewapend waren (CGVS 2e AA p. 14) en beweerde op geen enkele manier informatie te hebben gekregen over de personen die G.(...) vergezelden (CGVS 2e AA p. 10). Ook beweerde u dat u aan P.(...) een beschrijving gegeven heeft van hoe de mannen die G.(...) vergezelden eruit zagen (CGVS 2e AA p. 10), hoewel zij zelf zei dat u niets gezegd had over hoe de personen die met G.(...) mee waren eruit zagen (CGVS 2e AA P.(...) p. 12). Over het moment waarop u P.(...) inlichtte over G.(...)'s verschijning in Kosovo, zijn jullie evenmin coherent. Waar uzelf verklaarde dat u nadat u G.(...) gezien had, uw partner nog dezelfde dag telefonisch verwittigde (CGVS 2e AA p. 9), stelde P.(...) dat u pas nadat jullie Kosovo verlaten hadden zei dat de reden waarom jullie snel moesten vertrekken was dat u haar broer had gezien (CGVS 2e AA P.(...) p. 11). Gelet op al het bovenstaande kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw beweerde problemen in Kosovo met uw partners broer G.(...) of haar ex-man en –schoonfamilie die u zouden willen vermoorden.” (eigen onderlijning)

Deze vaststellingen blijven, nu zij op generlei wijze worden ontkracht of weerlegd, onverminderd overeind.

4.10. Verzoekers ontkrachten, noch weerleggen evenmin de motivering in de bestreden beslissingen waar het volgende wordt vastgesteld:

“Voorts zijn er bij uw tweede asielaanvraag nog steeds geen elementen die erop zouden wijzen dat P.(...), indien zich in de toekomst eventueel problemen zouden voordoen met haar broer of ex-partner (of met L.(...) K.(...)) – problemen die volgens uw advocaat te wijten zijn aan eer- en/of bloedwraak, waarvoor, volgens hem geen afdoende beschermingsmogelijkheden in het noorden van Albanië beschikbaar zijn; ter staving van deze stelling verwees hij naar een gedateerd rapport van the Human Rights Council en een gedateerde COI Focus van het Commissariaat-generaal (zie schrijven advocaat, d.d. 13 december 2017) –, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt immers dat, in tegenstelling tot de beschouwingen van uw advocaat en de door hem geciteerde gedateerde rapporten, in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Niettegenstaande rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, blijkt uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal evenwel dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloed- en eerwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. de politie, het openbaar ministerie, het ministerie van onderwijs, het ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan worden overgegaan

tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families proactief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. Meerdere ngo's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiëntie ervan en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Ofschoon ook hier nog ruimte voor verbetering is, proberen zowel de overheid als het middenveld door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies. Het Commissariaat-generaal erkent dat corruptie, waarnaar ook uw advocaat verwees, een pijnpunt blijft in Albanië. Niettemin moet worden vastgesteld dat ook hier de nodige stappen werden/ worden gezet. Zo worden bijvoorbeeld agenten van andere regio's ingeschakeld om te vermijden dat er een te nauwe band bestaat tussen de politie en de betrokken burgers. Hoe dan ook blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt, werd het wetgevend kader versterkt en werd een nationale coördinator voor corruptiebestrijding aangewezen. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn. Gelet op voorgaande meen ik dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen, onder meer in het kader van bloedvetes, aan alle onderdanen voldoende bescherming bieden en de redelijke maatregelen zoals beoogd in artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet treffen.”

Verzoekers beperken zich tot enkele algemene, niet in het minst onderbouwde beweringen en kritiek, doch laten na concrete en valabele gegevens bij te brengen die aan het voorgaande vermogen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen. Uit niets blijkt aldus en verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat het hen met betrekking tot de verklaarde problemen met en/of eventuele problemen in de toekomst met verzoeksters familie (broer) en ex-schoonfamilie (ex-man en diens familie), daargelaten de geloofwaardigheid hiervan, aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt.

Verzoekers tonen evenmin aan en uit niets blijkt dat in het geval zij bij een eventuele terugkeer naar Albanië opnieuw problemen zouden kennen met een van de personen waarmee zij tijdens hun verblijf hier in België in een van de opvangcentra incidenten kenden, zij geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.

4.11. Verzoekers betwisten en bekritisieren verder, doch werpen geen ander licht op het motief in de bestreden beslissingen waar als volgt wordt vastgesteld: “Wat het Facebookbericht betreft waarin u, uw partner en uw zoon bedreigd werden, dient gesteld te worden dat het dit bericht aan bewijskracht ontbreekt. In de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat u, ofschoon u het bericht luidens uw verklaringen reeds ontving in juni 2017 (CGVS p. 14), hier geen enkele melding van maakte tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken op 18 oktober 2017. Gevraagd naar de reden waarom u toen hierover niets vertelde, stelde u dat de interviewer van dit gehoor zich heel slecht tegenover u gedroeg (CGVS p. 14). Deze verklaring is echter niet afdoende om uw nalaten ter zake te rechtvaardigen. Immers, aan het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal werd u gevraagd hoe het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken verliep en toen verklaarde u dat dit recente gehoor in het kader van uw tweede asielaanvraag goed verlopen was (CGVS 2e AA p. 3). Dat u dergelijk bewijsmateriaal niet bij

de eerste gelegenheid die zich voordeed neerlegde, komt de waarachtigheid van dit dreigbericht niet ten goede. Overigens toonde u tijdens het gehoor op het Commissariaatgeneraal slechts een screenshot van deze boodschap; ook na het gehoor bracht u via uw advocaat enkel een screenshot van deze boodschap aan. Van het originele bericht vermoedt u dat u het verwijderde (CGVS 2e AA p.7, p. 14). Dat u dergelijk belangrijk bewijsmateriaal zou verwijderen, hoewel u reeds een asielprocedure achter de rug heeft en aldus reeds geconfronteerd werd met het belang van bewijsmateriaal, is echter eigenaardig. Voorts kon uit het door u neergelegde screenshot niet afgeleid worden op welke dag u dit bericht effectief gekregen heeft noch wat de identiteit is van de afzender. Er kan bijgevolg geen enkele objectieve uitspraak gedaan worden over de wijze waarop en de context waarin u dit facebookbericht gekregen zou hebben. Hoe dan ook blijkt uit niets dat, indien u met de afzender van dit bericht bij terugkeer naar Albanië problemen zou hebben, u naar aanleiding hiervan geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hierboven vermelde beschikbare beschermingsmogelijkheden in Albanië.” (eigen onderlijning)

Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen vormt geen dienstig verweer en is geenszins van aard het voorgaande in een ander daglicht te plaatsen.

4.12. Met betrekking tot de argumentatie in het verzoekschrift “nopens de erkenning van de familieleden” benadrukt de Raad dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de procedure voor toekenning van internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier.

Elke aanvraag dient, zoals thans in het geval van verzoekers, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoekers kunnen zich derhalve geenszins steunen op de erkenningen in hoofde van familieleden, doch zij dienen op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij in hun land van herkomst persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade lopen, alwaar ze echter in gebreke blijven. Het loutere feit dat enkele van hun familieleden als vluchteling werden erkend, houdt geenszins de verplichting in om ook verzoekers als vluchteling te erkennen.

4.13. De algemene verwijzing naar (algemene informatie over) de persoon en invloed van Sali Berisha, voormalig president van Albanië, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of hem haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier, gelet ook op de ongeloofwaardigheid van hun verklaarde problemen met en vrees voor de Albanese autoriteiten, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

5. Bijgevolg lijken verzoekers geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze

waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de beschikking van 24 mei 2018, voeren verzoekende partijen aan dat uit de krantenartikelen duidelijk blijkt dat het conflict tussen de families H. en B. nog steeds actueel is en niets aan intensiteit heeft ingeboet. Zo wijzen zij erop dat de zoon van S.B. recentelijk nog een maffiabaas heeft ingeschakeld om de verblijfplaats van de broer van verzoeker te achterhalen, hetgeen deze broer in verschillende media uitdrukkelijk heeft verklaard. Het feit dat verzoeker aan zijn broer niet gevraagd heeft hoe hij dit te weten is gekomen, doet niets ter zake. Verzoekende partijen vervolgen dat het hen bijzonder grieft dat de commissaris-generaal de inhoud van de meest relevante artikelen negeert, meer in het bijzonder het artikel van 26 juni 2013 dat aantoonde dat de afgelopen jaren reeds meer dan 200 personen het dodelijk slachtoffer werden van wraakacties van S.B. Volgens verzoekende partijen is de invloed van S.B. in zijn geboortedorp Tropoje bijzonder groot zodat zij geen beroep kunnen/willen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten. Verzoekende partijen wijzen er ook op dat verzoeker de voorbije 6 maanden twee keer werd opgenomen in het psychiatrisch ziekenhuis Asster. Voorts wijzen zij op de bedreigingen die verzoekster ook in België krijgt, waardoor zij werden overgeplaatst naar een ander centrum. Ook in het centrum in Sint-Truiden kregen zij problemen die bevestigd worden door een assistent en is het mogelijk dat de persoon die hen daar lastig valt, dit gedaan heeft in opdracht van S.B. Tot slot wijzen verzoekende partijen erop dat de motivering over de mogelijke bescherming door de Albanese autoriteiten niet opgaat nu de broers van verzoeker erkend werden en de commissaris-generaal niet aantoonde dat er sindsdien fundamentele verbeteringen zijn gekomen in de bescherming van slachtoffers van bloedwraak.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partijen beperken zich immers louter tot het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift aangehaalde argumenten, en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, zonder dat zij echter *in concreto* ingaan op, minstens geen concrete en valabele argumenten bijbrengen die afbreuk vermogen te doen aan of een ander licht te werpen op de in de beschikking van 24 mei 2018 opgenomen grond.

4.3. De Raad benadrukt dat in het kader van verzoekers vorig, eerste verzoek om internationale bescherming werd vastgesteld en geoordeeld dat aan de door hem aangehaalde problemen met en vrees voor de Albanese autoriteiten geen geloof kan worden gehecht. Verzoekers brengen bij hun huidige volgend verzoek om internationale bescherming geen elementen aan die hier een ander licht op werpen. Zij tonen niet aan en maken niet aannemelijk dat de broers van verzoeker, laat staan verzoeker zelf, door de Albanese autoriteiten zouden worden geïsoleerd en vervolgd, dit beweerdelijk enerzijds naar aanleiding van de moord op verzoekers broer I. en anderzijds omwille van de beschuldigingen en gerechtelijke veroordelingen van verzoekers broers Iz. en Is. voor de moord op de democratische volksvertegenwoordiger Azem Hajdari in 1998. Verzoekende partijen volharden in hun vrees, doch slagen er niet in deze aannemelijk te maken, nu zij blijven steken in blote beweringen die ze echter geenszins hard en aannemelijk weten te maken.

Waar de verzoekende partijen ter terechtzitting op algemene wijze herhalen dat uit de door hen neergelegde krantenartikelen duidelijk blijkt dat het conflict tussen de families H. en B. nog steeds actueel is en niets aan intensiteit heeft ingeboet, zij voorts wijzen op de informatie/bijgebrachte artikelen over en de invloed van S.B. en ze poneren dat de zoon van S.B. recentelijk nog een maffiabaas heeft ingeschakeld om de verblijfplaats van de broer van verzoeker te achterhalen, en die broer dat in verschillende media uitdrukkelijk heeft verklaard, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar in dit verband het volgende wordt vastgesteld:

“Verzoekers betwisten en bekritisieren, doch weerleggen, noch ontkrachten de motivering in de bestreden beslissingen waar de commissaris-generaal op goede grond het volgende vaststelt:

“De krantenartikelen over en de interviews met uw broers die u en uw advocaat neerleggen in het kader van uw tweede asielaanvraag, waarvan er overigens reeds door het Commissariaat-generaal zelf een aantal aan uw dossier werden toegevoegd in het kader van uw eerste asielaanvraag, kaderen de moord op Azem Hajdari en de controverse die nadien is ontstaan. Hieruit kan echter geenszins afgeleid worden dat uw broers tot op heden gevisieerd worden door de Albanese overheid, zoals reeds bij uw eerste asielaanvraag werd aangestipt. Uw verklaring dat de zoon van Sali Berisha onlangs nog een maffiabaas heeft ingeschakeld om uw broers verblijfplaats in Turkije te weten te komen – hieruit leidde u af dat de Albanese overheid nog steeds alles tegen uw familie zou doen – (CGVS 2e AA p. 14-15) doet hieraan geen enkele afbreuk. Het feit dat uw broer dit zelf verklaart in de media, zoals u aangaf, bewijst immers nog niet zonder meer dat dit ook effectief gebeurd is. Bovendien vertegenwoordigt Sali Berisha al jarenlang de Albanese regering niet meer. Voorts kan u weinig informatie geven over deze door uw broer beweerde zaak, zoals op welke wijze uw broer deze informatie over de maffiabaas te weten gekomen zou zijn of over welke maffiabaas het precies zou gaan (CGVS 2e AA p. 15). Dat u over een dergelijke ingrijpende ontwikkeling niet geïnformeerd heeft bij uw broer, ondanks dat u meende dat Berisha en de zijnen alles tegen uw familie probeert te doen, waar ze zich ook bevindt - ook in Turkije proberen de Berisha's de verblijfplaats van uw broer te achterhalen -, komt niet aannemelijk over, aangezien van een asielzoeker immers redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vrees bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Dit wordt overigens bevestigd doordat uw verblijf in België eenvoudigweg af te leiden valt uit uw facebookaccount, die u weliswaar niet volledig onder uw eigen identiteit (N.(...) A.(...) H.(...)) onderhoudt maar die via familieleden, zoals uw broer I.(...) H.(...) die zijn facebookaccount wel onder zijn eigen identiteit onderhoudt en die evenmin discreet is over zijn verblijfplaats in het Antwerpse, gemakkelijk terug te vinden is. Dat uw verblijf in België zo eenvoudig uit uw facebookaccount af te leiden valt, is niet in overeenstemming te brengen met uw bewering dat Berisha en de zijnen alles tegen uw familie zouden ondernemen. Gelet op deze elementen heeft u bijgevolg bij uw tweede asielaanvraag nog steeds niet aangetoond dat uw broers tot op heden worden gevisieerd en bijgevolg evenmin dat u in het kader van uw broers problemen ook bent gevisieerd. Voorts legden u en uw advocaat een aantal artikelen neer over de corruptie van de Albanese autoriteiten en de wanpraktijken van Sali Berisha. Dat er tot op heden een bepaalde mate van corruptie voorkomt in Albanië wordt door het Commissariaat-generaal niet ontkend. Evenmin wordt in twijfel getrokken dat Sali Berisha, in de periode dat hij regeerde, zich mogelijks met corruptie heeft ingelaten. Deze informatie doet echter niet de minste afbreuk aan de bij uw eerste asielaanvraag vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Daargelaten dat het weinig aannemelijk is dat verzoekers niet zouden weten dat iemands Facebookprofiel (zeer gemakkelijk in slechts enkele stappen/muisklikken) via het profiel van zijn of haar familieleden kan worden teruggevonden, wijst de Raad erop dat het gebruik van Facebook, waardoor men makkelijk en ook buiten zijn/haar wil om via derden, familie of vrienden en/of door anderen, ergens te lokaliseren is, moeilijk in overeenstemming te brengen is met verzoekers' beweerde ondergedoken leven en verklaarde vrees voor vervolging. Verzoekers' huidig betoog niet te weten dat het facebookprofiel van verzoeker kan teruggevonden worden via het profiel van familieleden, neemt bovendien niet weg dat de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers broer Isa.(...) H.(...) op Facebook onder zijn eigen identiteit een account heeft en er allermindst discreet is over zijn verblijfplaats in het Antwerpse, moeilijk te verzoenen valt met de vrees die verzoekers familieleden jegens voormalig regeringslid Sali Berisha en meer algemeen de Albanese autoriteiten zouden koesteren, en hun beweerde discrete handelswijze en ondergedoken bestaan.” (eigen onderlijning).

Verzoekende partijen brengen, nu zij zich beperken tot het herhalen van en vastklampen aan eerder afgelegde verklaringen, geen concrete en valabele elementen bij die hieraan afbreuk doen. Met betrekking tot hun algemene opmerking dat het niet ter zake doet dat verzoeker naliet om aan zijn broer te vragen hoe deze te weten kwam dat de zoon van S.B. recent een maffiabaas zou hebben ingeschakeld om zijn verblijfplaats te achterhalen, wijst de Raad erop dat, zoals ook de commissaris-generaal terecht aanstipte, van een persoon die om internationale bescherming verzoekt redelijkerwijze

een gedegen kennis, minstens een verregaande interesse mag worden verwacht met betrekking tot belangrijke elementen in het kader van zijn/haar verklaarde vrees en verzoek om internationale bescherming. Van verzoeker kon en mocht derhalve, gelet op de cruciale rol van S.B. in het kader van de beweerdde problemen (van hem en zijn familie) in en zijn vlucht uit het land van herkomst en ten einde ook zijn eigen persoonlijke potentiële risico/gevaar in te schatten, in alle redelijkheid worden verwacht zich bij zijn broer (ter dege) te informeren naar de recente ontwikkelingen van de beweerdde problemen, zoals o.a. hoe hij zijn broer te weten kwam dat de zoon van S.B. de maffia zou hebben ingeschakeld om hem te lokaliseren. Dat verzoeker evenwel verzuimde zich te informeren omtrent een dergelijk belangrijk element in het kader van zijn asielrelaas, ondermijnt voorts de geloofwaardigheid en ernst hiervan. Met hun algemene opmerking dat dit niets ter zake doet, gaan verzoekende partijen bovendien niet in op de concrete vaststellingen met betrekking tot het Facebookaccount van verzoeker en dat van zijn broer, die op ernstige wijze de ernst en geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen omtrent hun beweerdde problemen met en vrees jegens S.B. en bij uitbreiding de Albanese autoriteiten, alsook aangaande hun beweerdde ondergedoken levenswijze, relativeren en op de helling zetten.

De Raad benadrukt dat aan de door verzoekende partijen aangehaalde problemen met en vrees voor voormalig president en later minister-president van Albanië S.B. en bij uitbreiding de Albanese autoriteiten, geen geloof kan worden gehecht, zo werd eerder al vastgesteld in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming en verzoekende partijen brengen in het kader van hun huidige tweede verzoek om internationale bescherming geen elementen bij die de geloofwaardigheid hiervan kunnen herstellen. Het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen en verwijzen naar eerder neergelegde documenten is geenszins van aard afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen dienaangaande in de bestreden beslissingen en de beschikking van 24 mei 2018 wordt vastgesteld. Gelet op de ongeloofwaardigheid van het door verzoekende partijen uiteengezette relaas betreffende de problemen met S.B. en meer algemeen verzoekers vrees voor de Albanese autoriteiten, is verzoekende partijen hun betoog betreffende de grote invloed van S.B. in diens geboortedorp Tropoje en het feit dat zij hierdoor geen beroep kunnen/willen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten, niet dienstig of nuttig.

De Raad onderstreept voorts de grond in de beschikking van 24 mei 2018 waar wordt opgemerkt dat: *“De algemene verwijzing naar (algemene informatie over) de persoon en invloed van Sali Berisha, voormalig president van Albanië, volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem of hem haar in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven hier, gelet ook op de ongeloofwaardigheid van hun verklaarde problemen met en vrees voor de Albanese autoriteiten, in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).”* Verzoekende partijen brengen geen concrete en valabele elementen bij die hieraan afbreuk doen of een ander licht op werpen.

4.4. Waar verzoekende partijen er opnieuw op wijzen dat enkele broers van verzoeker erkend werden als vluchteling, kan worden verwezen naar de grond in de beschikking waar in dit verband wordt opgemerkt:

“Met betrekking tot de argumentatie in het verzoekschrift “nopens de erkenning van de familieleden” benadrukt de Raad dat ieder verzoek om internationale bescherming afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de verzoeker om internationale bescherming. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming. De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de procedure voor toekenning van internationale bescherming. Feiten en elementen eigen aan elk concreet verzoek om internationale bescherming zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. Elke aanvraag dient, zoals thans in het geval van verzoekers, op individuele basis te worden onderzocht op zijn eigen merites waarbij degene die om internationale bescherming verzoekt op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade loopt. Verzoekers kunnen zich derhalve geenszins steunen op de erkenningen in hoofde van familieleden, doch zij dienen op een voldoende concrete manier aan te tonen dat zij in hun land van herkomst persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade lopen, alwaar ze echter in gebreke blijven. Het loutere feit dat enkele van hun familieleden als vluchteling werden erkend, houdt geenszins de verplichting in om ook verzoekers als vluchteling te erkennen.” Verzoekende partijen laten hier geen ander licht op schijnen.

Daargelaten dat uit de door het Commissariaat-generaal als bijlage bij het administratief dossier gevoegde informatie omtrent de beschermingsmogelijkheden in Albanië o.a. blijkt dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloed- en eerwraakproblematiek bewust is, dat er de afgelopen jaren op dit vlak belangrijke maatregelen werden getroffen en er ernstige inspanningen worden geleverd en dat de Albanese autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen, o.a. dus ook in het kader van bloedvetes, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen zoals bedoeld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is de kritische uitspraak van verzoekende partijen als zou de commissaris-generaal niet aantonen dat er sinds de erkenning van verzoekers broers fundamentele verbeteringen zijn gekomen in de bescherming van slachtoffers van bloedwraak, kritiek welke in het licht van voormelde informatie dus feitelijke grondslag mist, niet dienstig of nuttig, gelet op de ongeloofwaardigheid van hun verklaarde problemen met en vrees jegens het Albanese ex-regeringslid S.B.

4.5. Verzoekende partijen gaan voorts niet in op en alzo geheel voorbij aan de grond in de beschikking van 24 mei 2018 waar het volgende wordt vastgesteld: *“Uit niets blijkt aldus en verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat het hen met betrekking tot de verklaarde problemen met en/of eventuele problemen in de toekomst met verzoeksters familie (broer) en ex-schoonfamilie (ex-man en diens familie), daargelaten de geloofwaardigheid hiervan, aan nationale bescherming vanwege de Albanese autoriteiten ontbreekt.*

Verzoekers tonen evenmin aan en uit niets blijkt dat in het geval zij bij een eventuele terugkeer naar Albanië opnieuw problemen zouden kennen met een van de personen waarmee zij tijdens hun verblijf hier in België in een van de opvangcentra incidenten kenden, zij geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten.”

Verzoekende partijen beperken zich voor het overige immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, zoals o.a. aangaande de psychische problemen van verzoeker en hun problemen hier tijdens hun verblijf in België, en het formuleren van algemene kritiek, doch ze brengen geen valabele argumenten bij die voorgaande en de overige in voormelde beschikking opgenomen vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen. Bijgevolg brengen verzoekende partijen geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS